

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 67.

Ottende Session.

24de Møde.

Lovrøbet den 10de Januar.

(Forts.)

Kirke- og Undervisningsministeren (fortsat): Dette blev dengang saa tydeligt udhævet, at den ærede Rigsdagsmand, der i Landstinget havde stillet den omtalte Interpellation, yttrede, at han fuldkommen fattede Meningen deraf, og tilføiede, at ihvorvel der havde været Tvivl hos Nogle med Hensyn til mine Udtalelser i Folkethinget, saa havde det dog været hans Opfattelse, at der ikke havde ligget Andet deri end det, han nu udførligt og tydeligt havde hørt fremsættes. Jeg gik da den Vej, som jeg havde udtalt, først at bringe Spørgsmaalet under Forhandling ved Landemoderne, navnlig paa Grund af den Forbindelse, hvori en Lærebog i Religionsundervisningen staaer med Confirmationen. Jeg modtog Landemodernes Betænkning i August Maaned og foranstaltede derefter en allerunderdanigst Forestilling indgivet til Hs. Majestæt, hvilken Indstilling havde den allerhøieste Resolution af 29de September tilfølgende, der atter ledede til Bekjendtgjørelsen fra Ministeriet af 3die October. Jeg troer ikke, at der kunde gaaes synderlig hurtigere tilværks, og hvorvel jeg antager, at Thinget ikke vilde være forfalden til den Smaalighed at ansee Løftet for uopfyldt, om ogsaa Bekjendtgjørelsen ifødetfor den 3die October var kommen den 5te eller endog nogle Dage senere, saa traf det sig dog saaledes, at den kunde komme og virkelig kom frem, inden Rigsdagen traadte sammen for sin Prorogation.

Hvad angaaer selve Forespørgselen, der jo falder i 2 Hoveddele; da maa jeg tilstaae, at jeg, førend jeg idag hørte den ærede Interpellant, har troet, at han var aldeles ubekjendt med den meget udførlige Forestilling fra Ministeriet, som gik forud for denne Sags Afgjørelse, og som i alt Væsentligt findes fuldstændigt aftrykt i Departementstidenden for forrige Aar Nr. 65, Pag. 947—52. Jeg troer, at han ved nøiere at gennemlæse denne Forestilling vil faae en saa tilstrækkelig Anskuelse af det Standpunkt, hvorpaa Ministeriet ved denne Sags Afgjørelse har staaet, at han deraf vil kunne drage en Slutning om Ministeriets Stilling med Hensyn til de to Spørgsmaal, som her ere stillede, og navnlig med Hensyn til det første. Naar det nemlig i Forespørgselen hedder: „Agter Ministeren at indrømme større Frihed i Henseende til Valget af Lærebøgerne ved Religionsundervisningen i Folkeskolerne, end der er givet ved Bekjendtgjørelsen af 3die October 1856,“ saa kan herved jo sigtes til, dels om der fra Ministeriets Side forberedes nogen ny Bestemmelse om, at en eller anden Lærebog, ligesom det nu er Tilfældet med Balslews, kunde komme til Afbenyttelse, forsaavidt de Vedkommende kunde blive enige derom, dels om det kan ventes, at der i enkelte Tilfælde vil blive givet en speciel Tilladelse til Afbenyttelsen af en saadan Lærebog, om hvilken det, efter alle de foreliggende Omstændigheder, maatte antages, at der paa dens Afbenyttelse fattes en væsentlig Priis, og at der ikke dermed vilde være forbunden nogen særegen Banskfælgighed. Hvad nu det Første angaaer, saa er det antydet i selve Forestillingen fra Ministeriet, at man, saaledes som Forholdene nu staae, har anta-